

दानिएलचे पुस्तक - संख्या सदोतीस

मूळ सत्यांची पुनर्स्थापना: विल्यम मिलर यांचे स्वप्न आणि शेवटच्या दिवसांतील भविष्यवाणीजन्य पुनरुत्थान यांचा उलगडा

Jeff Pippenger
2024-01-01

विल्यम मिलर यांचे स्वप्न *Early Writings* या पुस्तकात समाविष्ट करण्यात आले होते, आणि म्हणूनच सत्याच्या वचनाचे योग्य विभाजन करण्याचा प्रयत्न करणाऱ्या विद्यार्थ्यांनी पूर्ण करावयाच्या त्याच भविष्यवाणीविषयक विश्लेषण व अनुप्रयोगाच्या अधीन ते आहे. हे स्वप्न अनेक वर्षांपासून Future for America द्वारे अनेकदा सादर करण्यात आले आहे, परंतु येथे आम्ही ते "ज्ञानाच्या वृद्धी"च्या अभ्यासात समाविष्ट करीत आहोत, जी 1798 मध्ये "अंतकाळी" उघडण्यात आली. हे स्वप्न त्या संदेशाच्या इतिहासाला उद्देशून आहे, जो वाढविण्यात आलेल्या ज्ञानाचे प्रतिनिधित्व करीत होता. ते पहिल्या आणि तिसऱ्या देवदूतांच्या संदेशांच्या चळवळींमधील एक दुवा स्पष्ट करते.

विलियम मिलर यांच्या स्वप्नात त्यांच्या कार्याची ओळख करून दिलेली आहे, आणि त्यांचे कार्य प्राचीन इस्राएलच्या प्रारंभी मोशेच्या कार्याद्वारे प्रतिरूपित करण्यात आले होते. शेवटच्या दिवसांत मिलर यांच्या स्वप्नाची जी पूर्तता झाली, ती प्राचीन इस्राएलच्या शेवटच्या दिवसांत ख्रिस्ताच्या कार्याद्वारे प्रतिरूपित करण्यात आली होती. प्राचीन इस्राएलच्या समाप्तीला ख्रिस्ताने जे कार्य पूर्ण केले, ते आध्यात्मिक इस्राएलच्या शेवटच्या दिवसांत ख्रिस्त जे कार्य पूर्ण करतो त्याचे प्रतिनिधित्व करीत होते. मिलर यांच्या स्वप्नात शेवटच्या दिवसांत पूर्ण होणारे कार्य "डर्ट ब्रश मॅन" याच्याकडून केले जात असल्याप्रमाणे दर्शविले आहे. शेवटच्या दिवसांत मध्यरात्रीच्या घोषणेच्या पूर्ततेविषयी मिलर यांचे स्वप्न हे एक भविष्यवाणी आहे, हे ओळखणे अत्यावश्यक आहे. तसेच, प्राचीन इस्राएलच्या शेवटच्या दिवसांत त्यांच्या निमित्ताने ख्रिस्ताने केलेले कार्य हे मिलर यांच्या स्वप्नातील "डर्ट ब्रश मॅन" यांच्या कार्याचे प्रतिरूप होते, हे ओळखणेही अत्यावश्यक आहे.

ख्रिस्ताच्या कार्यातील एक महत्त्वाचा घटक लक्षात घेण्यासारखा असा आहे की, त्याने केवळ मोशेच्या काळापासून दडवून ठेवलेली सत्ये उघड केली असे नव्हे, तर ख्रिस्ताने त्याच वेळी त्या मूळ सत्यांचे अधिक प्रकटीकरण करून त्यांना विस्तृतही केले. असे करताना, त्याने एक आदर्श प्रस्थापित केला की, जेव्हा शेवटच्या दिवसांत देवाचे लोक मिलरचे स्वप्न पूर्ण करतील, तेव्हा मिलरच्या कार्याद्वारे प्रस्थापित केलेली सत्ये त्यांच्या मूळ समजुतीपलीकडे विस्तारित केली जातील.

"तारणाऱ्याच्या काळात, यहूद्यांनी सत्याचे मौल्यवान रत्ने परंपरा व आख्यायिकांच्या कचऱ्याखाली इतके झाकून टाकले होते की, खरे आणि खोटे यांतील भेद करणे अशक्य झाले होते. तारणारा अंधश्रद्धा व दीर्घकाळ जपून ठेवलेल्या भ्रमांचा कचरा दूर करण्यासाठी, आणि देवाच्या वचनाची रत्ने सत्याच्या चौकटीत बसविण्यासाठी आला. जर तारणारा आज आपल्याकडेही यहूद्यांकडे आला तसा आला, तर तो काय करील? परंपरा व विधी यांच्या कचऱ्याला दूर करण्याचे त्याला तत्सम कार्य करावे लागेल. त्याने हे कार्य केले तेव्हा यहूदी फार व्याकुळ झाले. त्यांनी देवाच्या मूळ सत्याकडून आपली दृष्टी फिरविली होती, परंतु ख्रिस्ताने ते पुन्हा त्यांच्या दृष्टीस आणले. देवाच्या मौल्यवान सत्यांना अंधश्रद्धा व भ्रम यांपासून मुक्त करणे हे आपले कार्य आहे. सुवार्तेमध्ये आपल्यावर किती महान कार्य सोपविण्यात आले आहे!" Review and Herald, June 4, 1889.

आज घाण झाडणारा मनुष्य (ख्रिस्त) यहूद्यांच्या काळात यहूदांच्या वंशातील सिंहाने (ख्रिस्ताने) जे कार्य केले, त्याप्रमाणेच "परंपरा आणि विधी-विधाने यांच्या कचऱ्याचे दूरकरण करण्याचे असेच एक कार्य" करीत आहे. मिलरच्या स्वप्नात, देवाच्या वचनाच्या पेटीत परिपूर्ण रीतीने मांडलेली सत्याची मौल्यवान रत्ने कचऱ्याने व बनावट रत्नांनी झाकली गेली. ही रत्ने शेवटच्या दिवसांच्या मध्यरात्रीच्या हाकेच्या काळात त्या कचऱ्यातून बाहेर काढून देवाच्या वचनाच्या मोठ्या पेटीत पुन्हा ठेवली जाणार होती; कारण मोठ्या पेटीत पुनर्स्थापित केलेल्या त्या रत्नांकडे

मिलरने पाहिले तेव्हा तो “अत्यंत आनंदाने उद्गारला, आणि त्या उद्गाराने” तो जागा झाला. मिलरचे स्वप्न 1847 मध्ये, पहिल्या देवदूताच्या मध्यरात्रीच्या हाकेच्या तीन वर्षांनंतर, घडले; म्हणून स्वप्नातील त्याचे जागे होणे हे शेवटच्या दिवसांचे मध्यरात्रीचे आक्रंदन आहे. ती मध्यरात्रीची हाक त्या दोन साक्षीदारांकडून घोषित केली जाते, ज्यांना अथांग खड्ड्यातून वर आलेल्या पशूने ठार मारले होते, आणि जे साडेतीन दिवस रस्त्यावर मेलेले पडून होते, जोपर्यंत त्यांना मृत, कोरड्या हाडांच्या दरीत एकत्र जुळविण्यात आले आणि मग त्यांना जीव देण्यात आला, आणि त्यानंतर ध्वजचिन्ह म्हणून उंच करण्यात आले. मिलरचे स्वप्न त्या रस्त्यावर, आणि त्याने “त्याची खोली” म्हणून ओळखलेल्या त्याच दरीत, पूर्ण होते.

मिलराइटांच्या इतिहासात, प्रभूंनी अॅडव्हेंटिझमच्या मूळ सत्यांची स्थापना करण्यासाठी मिलर यांचा उपयोग केला; परंतु त्यांच्या स्वप्नाने हे ओळखले की कालांतराने ती सत्ये गाडली जातील. परंपरा व रूढी यांच्या कचऱ्याचे दूरकरण होण्याची ही घटना प्राचीन इस्राएलाच्या समाप्तीच्या वेळी ख्रिस्ताने साध्य केली, आणि असे करताना त्यांनी विल्यम मिलर यांच्या स्वप्नाच्या अंतिम परिपूर्तीचे प्रतिरूप दर्शविले.

यहूद्यांनी “देवाच्या मूळ सत्याकडील दृष्टी” गमावली होती, परंतु ख्रिस्ताने ते पुन्हा त्यांच्या दृष्टीस आणले,” आणि त्याने आपल्या कार्याची ओळख “आपले कार्य” अशी करून दिली. आपले कार्य म्हणजे “देवाची अमूल्य सत्ये अंधश्रद्धा आणि भ्रम यांपासून मुक्त करणे.” विल्यम मिलरच्या स्वप्नात मूळ सत्यांचा शोध, त्यांची मांडणी व नकार, आणि त्यांची पुनर्स्थापना यांची ओळख करून दिली आहे. पुनर्स्थापनेचे कार्य पूर्ण करण्यासाठी, ख्रिस्ताने सत्याला “सत्याच्या चौकटीत” ठेवले. विल्यम मिलरसाठी “सत्याची चौकट” म्हणजे मूर्तिपूजकत्व आणि पोपशाही या दोन उजाड करणाऱ्या सामर्थ्यांविषयीची त्याची समज होती. शेवटच्या दिवसांत “सत्याची चौकट” म्हणजे अजगर, पशू, आणि खोटा संदेष्टा ही तीन उजाड करणारी सामर्थ्ये होत.

“ख्रिस्त जेव्हा जगात खऱ्या धर्माचे उदाहरण प्रस्थापित करण्यासाठी, आणि मनुष्यांच्या अंतःकरणांवर व कृतींवर राज्य करावयाच्या तत्वांना उंचावण्यासाठी आला, तेव्हा ज्यांना इतका महान प्रकाश प्राप्त झाला होता त्यांच्यावर असत्याने इतकी खोल पकड घेतली होती, की त्यांनी तो प्रकाश यापुढे समजेनासा केला होता, आणि सत्याकरिता परंपरा सोडून देण्याची त्यांना काहीही इच्छा नव्हती. त्यांनी स्वर्गीय शिक्षकाला नाकारले, त्यांनी तेजाच्या प्रभूला कूसावर खिळले, जेणेकरून ते आपल्या स्वतःच्या प्रथा व कल्पना टिकवून ठेवू शकतील. हाच तोच आत्मा आज जगात प्रकट होत आहे. मनुष्य सत्याची चौकशी करण्यास अनुकूल नसतात, कारण त्यांच्या परंपरा विचलित होतील, आणि गोष्टींची नवी व्यवस्था आणली जाईल, अशी त्यांना भीती असते. मानवजातीत चुकण्याची एक सतत प्रवृत्ती आहे, आणि मनुष्य स्वभावतः मानवी कल्पना व ज्ञान यांना फार उंच स्थान देण्यास प्रवृत्त असतो, तर दैवी व शाश्वत गोष्टी ओळखल्या जात नाहीत किंवा त्यांचे मोल केले जात नाही.” Counsels on Sabbath School Work, 47.

जर ख्रिस्त आज जगात आला असता, तर त्याला मानवी कल्पना व ज्ञान यांची उंचीकरणाची “तीच अगदी समान वृत्ती” आढळली असती, जिने सत्याच्या जागी परंपरा ठेवली. मिलरच्या स्वप्नात, शेवटच्या दिवसांत, ख्रिस्त अगदी तेच कार्य पूर्ण करण्यासाठी घाण झटकणारा मनुष्य म्हणून येतो. घाण झटकणारा मनुष्य म्हणून त्याचे कार्य पूर्ण झाल्यावर, मिलरद्वारे दर्शविलेले दोन साक्षीदार मोठ्या घोषणेच्या आरोळीवर जागे होताच, मूळ रत्ने सूर्यापेक्षा दहापट अधिक तेजाने चमकतील.

मिलर यांना देण्यात आलेल्या सत्याची चौकट ही उजाड करणाऱ्या दोन सत्तांच्या भविष्यवाणीच्या संरचनेची होती, आणि फ्यूचर फॉर अमेरिका यांना देण्यात आलेल्या सत्याची चौकट ही उजाड करणाऱ्या तीन सत्तांच्या भविष्यवाणीच्या संरचनेची आहे. त्या पेटीला जोडलेली “किल्ली” म्हणजे उघड करण्यात आलेली आणि मिलर यांना, आणि त्यानंतर फ्यूचर फॉर अमेरिका यांना देण्यात आलेली विशिष्ट पद्धतशास्त्र होय.

ख्रिस्ताच्या दिवसांत ज्ञानाची किल्ली त्या लोकांनी काढून घेतली होती, ज्यांनी ती जुन्या करारातील शास्त्रवचनांतील ज्ञानाच्या खजिन्याचे कोठार उघडण्यासाठी आपल्या हाती ठेवणे अपेक्षित होते. रब्बी आणि

शिक्षकांनी प्रत्यक्षात गरीब व पीडित लोकांसाठी स्वर्गाचे राज्य बंद करून टाकले होते आणि त्यांना नाश पावण्यासाठी सोडून दिले होते. आपल्या भाषणांत ख्रिस्ताने त्यांच्या समोर एकाच वेळी अनेक गोष्टी मांडल्या नाहीत, कारण त्यामुळे त्यांच्या मनांत गोंधळ निर्माण होईल. त्याने प्रत्येक मुद्दा स्पष्ट आणि ठळक केला. भविष्यवाण्यांतील जुन्या व परिचित सत्यांची पुनरुक्ती करण्यास त्याने तुच्छ मानले नाही, जर ती त्याच्या हेतूस कल्पना मनावर बिंबविण्यास उपयुक्त ठरणार असेल.

“ख्रिस्त हा सत्याच्या सर्व प्राचीन रत्नांचा उगमकर्ता होता. शत्रूच्या कार्यामुळे ही सत्ये त्यांच्या योग्य स्थानावरून हटविली गेली होती. ती त्यांच्या खऱ्या स्थानापासून विलग करण्यात आली होती आणि चुकीच्या चौकटीत बसविण्यात आली होती. ख्रिस्ताचे कार्य म्हणजे या अमूल्य रत्नांना पुन्हा योग्य रीतीने जुळवून सत्याच्या चौकटीत स्थापित करणे होय. जगाला आशीर्वाद देण्यासाठी ज्यांनी स्वतः त्याच्याद्वारे दिलेली सत्याची तत्त्वे, ती सैतानाच्या कारस्थानामुळे गाडली गेली होती आणि वरकरणी जणू लुप्त झाली होती. ख्रिस्ताने त्यांना भ्रमाच्या कचऱ्यातून बाहेर काढले, त्यांना नवे, जीवनदायी सामर्थ्य दिले, आणि त्यांना अमूल्य रत्नांप्रमाणे प्रकाशमान होण्याची आणि सदासर्वकाळ स्थिर राहण्याची आज्ञा दिली.”

“ख्रिस्त स्वतः या जुन्या सत्यांपैकी कोणतेही सत्य किंचितही उधार न घेता वापरू शकत होता, कारण त्यानेच ती सर्व उत्पन्न केली होती. त्यानेच ती प्रत्येक पिढीच्या मनात व विचारांत रोवली होती, आणि जेव्हा तो आपल्या जगात आला, तेव्हा जी सत्ये निर्जीव झाली होती त्यांची त्याने नव्याने मांडणी केली व त्यांना जीवन्त केले, आणि भावी पिढ्यांच्या हितासाठी त्यांना अधिक प्रभावी बनविले. सत्यांना कचऱ्याखालून बाहेर काढण्याची आणि त्यांना त्यांच्या मूळ ताजेपणा व सामर्थ्यापेक्षाही अधिक ताजेपणा व शक्तीसह पुन्हा जगाला देण्याची सामर्थ्य येशू ख्रिस्तामध्येच होती.” Manuscript Releases, खंड 13, 240, 241.

शेवटच्या उतान्यात हे लक्षात घेणे रोचक आहे की प्राचीन इस्राएलाच्या अंतकाळी ख्रिस्ताने जी किल्ली वापरली, ती जुन्या कराराला उघडण्यासाठी होती. मिलरच्या कार्यपद्धतीची किल्ली जुना व नवा करार यांची पेटी उघडत होती; परंतु शेवटच्या दिवसांत, त्याच्या स्वप्नाच्या निष्कर्षावर, ती पेटी अधिक मोठी आहे. शेवटच्या दिवसांतील कार्यपद्धतीची किल्ली केवळ जुना व नवा करारच नव्हे, तर भविष्यवाणीच्या आत्म्यालाही उघडते. कृपाकाळाच्या समाप्तीच्या अगोदर, येशू ख्रिस्ताचे प्रकटीकरण उघडले जाणे हे यहुदांच्या वंशातील सिंहाद्वारे पूर्ण केले जाते; आणि मिलरच्या स्वप्नात ती माती झाडणारा मनुष्य म्हणून दर्शविला आहे. सिस्टर व्हाइट ओळख करून देतात की माती झाडणाऱ्या त्या मनुष्याचे कार्य कृपाकाळ संपण्याच्या अगदी आधी घडते.

“प्रभुने मला 26 जानेवारी रोजी एक दर्शन दिले, ते मी सांगत आहे. मी पाहिले की देवाच्या लोकांपैकी काही जण जडबुद्धी व सुप्त अवस्थेत होते; ते केवळ अर्थेच जागे होते, आणि आपण आता ज्या काळात जगत आहोत तो त्यांना उमजत नव्हता; तसेच ‘घाण-झाडू’ घेऊन आलेला ‘मनुष्य’ आत शिरला होता, आणि काही जण वाहून नेले जाण्याच्या धोक्यात होते. मी येशूला विनविले की त्याने त्यांना वाचवावे, त्यांना आणखी थोडा अवधी द्यावा, आणि त्यांना त्यांच्या भीषण धोक्याची जाणीव होऊ द्यावी, जेणेकरून सर्वकाळासाठी फार उशीर होण्यापूर्वी ते तयार होतील. देवदूत म्हणाला, ‘नाश एका प्रचंड वावटळीप्रमाणे येत आहे.’ मी देवदूताला विनविले की ज्यांना या जगावर प्रेम होते, जे आपल्या मालमत्तेशी आसक्त झाले होते, आणि जे त्या गोष्टींपासून स्वतःला विलग करून त्यांचा त्याग करण्यास तयार नव्हते—जेणेकरून मार्गस्थ दूतांना आध्यात्मिक अन्नाच्या अभावामुळे नाश पावत असलेल्या भुकेल्या मेंढरांना अन्न देण्यासाठी त्यांच्या प्रवासात गती मिळावी—अशांवर त्याने दया करावी आणि त्यांना वाचवावे.”

“सध्याच्या सत्याच्या अभावामुळे गरीब आत्मे मरत आहेत, आणि सत्यावर विश्वास असल्याची कबुली देणारे काहीजण देवाचे कार्य पुढे नेण्यासाठी आवश्यक साधने रोखून धरून त्यांना मरू देत आहेत, हे मी पाहिले तेव्हा ते दृश्य इतके वेदनादायक होते की ते माझ्यापासून दूर करावे अशी मी देवदूताला विनंती केली. मी पाहिले की, जेव्हा देवाच्या कार्यासाठी त्यांच्या काही संपत्तीची मागणी झाली, तेव्हा येशूकडे आलेल्या त्या तरुण मनुष्यासारखे [Matthew 19:16–22.] ते दुःखी होऊन निघून गेले; आणि लवकरच ओसंडून वाहणारी शिक्षा त्यांच्यावरून जाईल व त्यांची सर्व मालमत्ता वाहून नेईल, आणि मग पृथ्वीवरील संपत्तीचा त्याग करून स्वर्गात खजिना

साठविण्यास फार उशीर झालेला असेल." Review and Herald, April 1, 1850.

“ओसंडून वाहणारा कोरडा” हे लवकरच येऊ घातलेल्या रविवार कायद्याचे प्रतीक आहे, आणि मिलरच्या स्वप्नातील मूळ काढणाऱ्या ब्रशधारी मनुष्याचे कार्य कृपाकाळ बंद होण्याच्या अगदी आधी घडते. तो खोली स्वच्छ करून झाल्यावर मग ती रत्ने पुन्हा मोठ्या पेटीत टाकतो, आणि तेव्हा ती सूर्यापेक्षा दहापट अधिक तेजाने चमकतात. दानियेल आणि ते तीन श्रेष्ठ पुरुष इतरांपेक्षा दहापट अधिक उत्तम आढळले.

राजाने ज्या दिवसांच्या शेवटी त्यांना आपल्या समोर आणावे असे सांगितले होते, त्या दिवसांच्या समाप्तीला खोज्यांच्या अधिपतीने त्यांना नबुखदनेस्सरसमोर आणले. आणि राजाने त्यांच्याशी संवाद साधला; आणि त्या सर्वांमध्ये दानिएल, हनन्या, मिशाएल, आणि अजर्या यांच्यासारखा एकही आढळला नाही; म्हणून ते राजासमोर उभे राहिले. आणि ज्या ज्या ज्ञान व समजुतीच्या बाबतीत राजाने त्यांची चौकशी केली, त्या सर्व बाबतींत त्याने त्यांना आपल्या सर्व राज्यातील सर्व जादूगार व ज्योतिषी यांच्यापेक्षा दहापट श्रेष्ठ आढळले. दानिएल 1:18-20.

दानियेलासाठी “दिवसांचा अंत” ही ती कसोटी दर्शवत होती ज्यामध्ये नबुखदनेस्सराने न्यायनिवाडा केला, आणि ती कसोटी शेवटच्या दिवसांतील रविवारच्या कायद्याचे प्रतीकरूप आहे. मूळ आणि पायाभूत सत्ये, जेव्हा शेवटच्या दिवसांत पुनर्स्थापित केली जातील, तेव्हा ती प्रथम ओळखली गेली तेव्हापेक्षा दहा पटीने अधिक तेजाने प्रकाशतील. ती सत्ये, आणि शेवटच्या दिवसांत ती सत्ये समजणारे ज्ञानी, उत्तरवर्षाच्या काळात—जो मध्यरात्रीच्या पुकाराची पुनरावृत्ती आहे—दहा पटीने अधिक तेजाने चमकतील.

“तुम्ही प्रभूच्या आगमनाला फार दूरचे समजत आहात. मी पाहिले की उत्तरवर्षाव [मध्यरात्रीच्या घोषणेप्रमाणे] अचानक येत होता, आणि दहापट सामर्थ्यासह.” Spalding and Magan, 5.

मूळ सत्यांचे पुनर्स्थापन “ओळीवर ओळ” या उत्तरवृष्टीच्या पद्धतीच्या अनुप्रयोगाने साध्य होते. एकदा पुनर्स्थापित झाल्यावर, मिलर यांनी प्रथम त्यांच्याकडे पाहिले तेव्हापेक्षा ती मूळ सत्ये “दहापट” अधिक तेजाने प्रकाशमान होतात. जे ज्ञानी मूळ सत्यांचे पुनर्स्थापन करण्यासाठी पद्धतीची किल्ली उपयोगात आणतात, त्यांना बाबेलची पद्धती भक्षण करणाऱ्यांपेक्षा “दहापट” अधिक उत्तम असा अनुभव प्राप्त होतो. जे घाण झाडणाऱ्या मनुष्याद्वारे वाहून नेले जातात, ते तेच असतात जे मूळ सत्ये झाकून टाकणाऱ्या परंपरा व रूढींशी जडून गेलेले असतात; आणि ज्या परंपरा व रूढींच्या चुका त्यांच्याशी जडल्या आहेत, त्यांच्यासह ते शुद्ध करून काढून टाकले जातात.

खोटी शिकवण ही एक मूर्ती आहे.

“सत्य नाकारताना मनुष्य त्याच्या कर्त्यालाच नाकारतात. देवाच्या नियमाला तुडविताना ते नियमदात्याच्या अधिकारालाच नाकारणारे ठरतात. लाकूड किंवा दगडाची मूर्ती घडविणे जितके सोपे आहे, तितकेच खोट्या सिद्धांतांचे आणि तत्त्वकल्पनांचे मूर्तिरूप करणेही सोपे आहे.” The Great Controversy, 584.

एफ्राईमवरील परीक्षाकालाच्या समाप्तीची खूण ठरलेली ही घोषणा, झाडू मारणारा मनुष्य जेव्हा मजला झाडतो तेव्हा तो काय साध्य करतो, या सत्यावर भर देते.

एफ्रैम मूर्त्यांशी जोडला गेला आहे; त्याला एकटे सोडा. होशेया 4:17.

तुम्ही जे खाता तसेच तुम्ही होता, हे दानिएल आणि त्या तीन वीरांनी दाखवून दिले आहे. “मंदबुद्धी आणि सुप्त” असलेल्यांविषयी सिस्टर व्हाइट यांची चिंता त्यांच्या तयारीच्या अभावाशी, तसेच “वर्तमान सत्य” यांच्या महत्त्वाविषयी असलेल्या त्यांच्या विवेकशून्यतेशी संबंधित होती. त्यांची ही चिंता त्यांच्या काळातील कुतर्क करणाऱ्या यहुद्यांविषयी ख्रिस्ताला असलेल्या काळजीचीच अभिव्यक्ती होती; कारण त्यांनी मूळ सत्यांवरून पूर्णपणे दृष्टी गमावली होती. मिलरचे स्वप्न आधुनिक आध्यात्मिक इस्राएलच्या अंताची ओळख करून देते, ज्याचे प्रतिरूप प्राचीन प्रत्यक्ष इस्राएलमध्ये पूर्वीच दर्शविले गेले आहे.

“शास्त्री आणि फरीसी शास्त्रांचे स्पष्टीकरण करीत असल्याचा दावा करीत होते, परंतु त्यांनी त्यांचे स्पष्टीकरण आपल्या स्वतःच्या कल्पना व परंपरांनुसार केले. त्यांच्या रूढी आणि तत्त्ववचने अधिकाधिक कठोर होत गेली. आपल्या आध्यात्मिक अर्थाने, पवित्र वचन लोकांसाठी जणू एक मुद्रांकित पुस्तक झाले, त्यांच्या समजुतीस बंद झाले.” Signs of the Times, May 17, 1905.

१८६३ पासून लौदिकीयेतील अॅडव्हेंटिझमवर वाढत जाणारा अंधकार पसरला आहे, आणि बायबल व भविष्यवाणीचा आत्मा त्यांच्यासाठी जणू एक मुद्रांकित पुस्तक झाला आहे. कृपाकाल संपण्याच्या अगदी आधी येशू ख्रिस्ताचे प्रकटीकरण उघडले जाते, आणि त्यातून तीन टप्प्यांची कसोटीची प्रक्रिया निर्माण होते, ज्याचा शेवट असा होतो की जे लोक आपल्या रूढी व परंपरेच्या मूर्तीचा त्याग करण्यास नकार देतात, ते लवकरच येणाऱ्या रविवार कायद्याच्या वेळी झाडून काढले जातात.

“आपल्याकडे अनंत उद्धारकर्ता आहे, आणि देवाच्या वचनामध्ये याची साक्ष देणारी सत्याची रत्ने किती अमूल्य आहेत. परंतु ही मौल्यवान रत्ने परंपरा, विधर्म, आणि स्वतः सैतानाने उत्पन्न केलेल्या असत्याच्या प्रचंड राशीखाली गाडली गेली आहेत. त्याच्या युक्त्या मानवी मनांवर विलक्षण सामर्थ्याने कार्य करीत आहेत, जेणेकरून जे ख्रिस्तावर विश्वास ठेवतात त्यांच्यापासून ख्रिस्ताचे मूल्य झाकोळले जावे. देवाचा आणि मनुष्याचा शत्रू याने जे स्वतःला ख्रिस्ताचे अनुयायी म्हणवितात त्यांच्यावर जणू काही मोहिनी टाकली आहे, इतके की त्यांपैकी अनेकांविषयी असे म्हणता येईल, त्यांनी आपल्या भेटीची वेळ ओळखली नाही.” Review and Herald, August 16, 1898.

मिलरचे स्वप्न “मूळ सत्ये” यांच्या स्थापनेचा इतिहास, त्यानंतर त्यांचा झालेला नकार, आणि मग त्यांची अंतिम पुनर्स्थापना, यांचे चित्रण करते. कृपाकाल संपण्याच्या अगदी आधी “डर्ट ब्रश मॅन” त्या दृश्यात प्रवेश करतो आणि मूळ सत्यांची पुन्हा स्थापना करतो, तसेच त्यांना “दहा पट” अधिक तेजस्वी करतो. हे मध्यरात्रीच्या घोषणेच्या इतिहासकाळात घडते, जी रविवारीच्या कायद्याच्या वेळी तिसऱ्या देवदूताच्या मोठ्या घोषणेच्या आधी येते. मध्यरात्रीची घोषणा, जशी मिलरवादी इतिहासात चौकशी न्यायाच्या आरंभीपूर्वी आली होती, तसेच ती रविवारीच्या कायद्याच्या आधी कुमारिकांना जागृत करते व त्यांना विभक्त करते. जेव्हा रत्ने पुन्हा त्या मोठ्या, पुनर्स्थापित पेटीत टाकली जातात, तेव्हा फार उशीर झालेला असतो; कारण तो प्रसंग मजला पूर्णपणे स्वच्छ झाडून झाल्यानंतर “नंतर” घडतो.

“चुकीची धूळ आणि कचरा यांनी सत्याची अमूल्य रत्ने पुरून टाकली आहेत, परंतु प्रभूचे कामकरी हे खजिने उघड करू शकतात, ज्यामुळे हजारो लोक आनंदाने आणि विस्मयाने त्यांच्याकडे पाहतील. देवाचे दूत नम्र कामकऱ्याच्या बाजूस असतील, कृपा आणि दैवी प्रकाश देत, आणि हजारो लोक दावीदाबरोबर अशी प्रार्थना करण्यास प्रवृत्त होतील, ‘माझे डोळे उघड, म्हणजे तुझ्या नियमशास्त्रातील अद्भुत गोष्टी मी पाहीन.’ जी सत्ये युगानुयुगे अदृश्य आणि उपेक्षित राहिली आहेत, ती देवाच्या पवित्र वचनाच्या प्रकाशित पानांतून तेजाने प्रकट होतील. ज्या मंडळ्यांनी सत्य ऐकले, नाकारले, आणि तुडविले आहे, त्या सर्वसाधारणपणे अधिक दुष्टपणे वागतील; परंतु ‘सुज्ञ,’ म्हणजे जे प्रामाणिक आहेत, ते समजून घेतील. पुस्तक उघडे आहे, आणि देवाचे शब्द त्याची इच्छा जाणून घेण्याची आकांक्षा असलेल्यांच्या अंतःकरणापर्यंत पोहोचतात. स्वर्गातून आलेल्या त्या देवदूताच्या मोठ्या घोषणेच्या वेळी, जो तिसऱ्या देवदूतास सामील होतो, हजारो लोक त्या गुंगीमधून जागे होतील, जिने युगानुयुगे जगाला धरून ठेवले आहे, आणि ते सत्याचे सौंदर्य व मूल्य पाहतील.” Review and Herald, December 15, 1885.

मग जागे होणारे “हजारो” हे देवाच्या इतर कळपाचे प्रतिनिधित्व करतात, जे अजूनही बाबेलमध्ये आहेत; कारण “मोठी हाक” ही रविवारच्या कायद्यापासून आरंभ होते. “Dirt Brush Man” याचे कार्य ११ सप्टेंबर, २००१ पासून सुरू आहे, आणि जुलै २०२३ पासून तर अधिकच.

“प्रेषित म्हणतो, ‘संपूर्ण पवित्रशास्त्र देवप्रेरित आहे आणि ते शिकवणीसाठी, ताडनासाठी, सुधारण्यासाठी, नीतिमत्तेतील शिक्षणासाठी उपयोगी आहे; यासाठी की देवाचा मनुष्य परिपूर्ण व्हावा, सर्व चांगल्या कामांसाठी

पूर्णपणे सिद्ध व्हावा.' बायबल हे स्वतःच स्वतःचे स्पष्टीकरण करणारे आहे. एक उतारा दुसऱ्या उताऱ्यांचे कुलूप उघडणारी किल्ली ठरेल, आणि अशा प्रकारे वचनाच्या गूढ अर्थावर प्रकाश पडेल. एकाच विषयावरील विविध वचने परस्पर तुलना करून, त्यांच्या आशयाचा प्रत्येक बाजूने विचार केल्यास, पवित्रशास्त्राचा खरा अर्थ स्पष्ट होईल."

"देवाच्या वचनाचा अर्थ समजून घेण्यासाठी पवित्रशास्त्रांवरील भाष्यग्रंथांचा सल्ला घेतला पाहिजे, असे अनेकांना वाटते; आणि भाष्यग्रंथांचा अभ्यास करूच नये, अशी भूमिका आम्ही घेत नाही; परंतु मनुष्यांच्या शब्दांच्या प्रचंड राशीखाली दडलेले देवाचे सत्य शोधून काढण्यासाठी मोठ्या विवेकाची आवश्यकता असते. बायबलवर विश्वास असल्याचा दावा करणाऱ्या समुदायाच्या नात्याने मंडळीने देवाच्या वचनातील विखुरलेले रत्न गोळा करून त्यांना सत्याच्या एका परिपूर्ण साखळीत ओविण्यासाठी किती थोडे कार्य केले आहे! सत्याची रत्ने, अनेकांच्या समजुतीप्रमाणे, पृष्ठभागावर पडलेली नसतात. दुष्टतेच्या संघटनेतील प्रधान बुद्धी सत्य नजरेआड ठेवण्यासाठी आणि महान मनुष्यांची मते पूर्णपणे पुढे आणण्यासाठी सतत कार्यरत असते. शैक्षणिक प्रक्रियांच्या माध्यमातून स्वर्गीय प्रकाश झाकोळून टाकण्यासाठी शत्रू आपल्या सामर्थ्याप्रमाणे सर्व काही करीत आहे; कारण मनुष्यांनी प्रभूचा आवाज ऐकावा, जो म्हणतो, 'हाच मार्ग आहे, त्यात चालत जा,' असे त्याला मुळीच अभिप्रेत नाही."

"सत्याचे रत्न प्रकटीकरणाच्या क्षेत्रभर विखुरलेले पडले आहेत; परंतु ती मानवी परंपरांच्या खाली, मनुष्यांच्या उक्ती व आज्ञांच्या खाली गाडली गेली आहेत, आणि स्वर्गातून येणाऱ्या ज्ञानाकडे प्रत्यक्षात दुर्लक्ष करण्यात आले आहे; कारण सैतानाला जगाला असा विश्वास बसविण्यात यश आले आहे की मनुष्यांची वचने व कर्तृत्वे फार मोठ्या महत्त्वाची आहेत. प्रभु देव, जो जगतांचा सृष्टिकर्ता आहे, याने अपरिमित किंमत मोजून जगाला सुवार्ता दिली आहे. या दैवी साधनाद्वारे, जीवनाच्या झऱ्याकडे येऊ इच्छिणाऱ्यांसाठी स्वर्गीय सांत्वनाचे आनंददायी, ताजेतवाने करणारे झरे आणि चिरस्थायी दिलासा उघडण्यात आले आहेत. सत्याच्या धारा अद्याप शोधल्या जाण्याच्या आहेत; परंतु आत्मिक गोष्टी आत्मिक रीतीनेच ओळखल्या जातात. दुष्टतेने आच्छादित मनांना येशूमध्ये असलेल्या सत्याचे मूल्य जाणवत नाही." Review and Herald, December 1, 1891.

मिलर यांच्या स्वप्नात धूळ झटकणारा मनुष्य म्हणून दर्शविलेले ख्रिस्ताचे कार्य द्विविध आहे. ते म्हणजे चूक दूर करणे, आणि मूळ सत्यांची पुनर्स्थापना करणे. चुकीचे दूर करणे हेही द्विविध आहे; कारण जेव्हा ती चूक खिडकीबाहेर झाडून काढली जाते, तेव्हा त्या चुकांशी चिकटून राहणे निवडणाऱ्यांनाही ती चूक आपल्याबरोबर घेऊन जाते. धूळ झटकणाऱ्या त्या मनुष्याने साध्य केलेले विभक्तीकरणाचे कार्य यिर्मया यानेही संबोधित केले आहे, आणि त्याची साक्ष सिस्टर व्हाईट यांच्या विधानाशी सुसंगत आहे, जेव्हा त्यांनी असे म्हटले की, "प्रभूचे सेवक हे खजिने उघड करू शकतात, ज्यामुळे हजारो लोक त्यांच्याकडे आनंद व विस्मयाने पाहतील."

म्हणून परमेश्वर असे म्हणतो: "जर तू परत फिरलास, तर मी तुला पुन्हा आणीन, आणि तू माझ्यासमोर उभा राहशील; आणि जर तू नीचातून मौल्यवान वेगळे काढशील, तर तू माझ्या मुखाप्रमाणे होशील; त्यांनी तुझ्याकडे परत यावे, पण तू त्यांच्याकडे परत जाऊ नकोस." यिर्मया १५:१९

यिर्मयाहमधील या उताऱ्याचा संदर्भ १८ जुलै, २०२० च्या पहिल्या निराशेचा अनुभव घेतलेल्या लोकांना उद्देशून आहे. केवळ "Dirt Brush Man" हाच मौल्यवानाला निकृष्टापासून वेगळे करणारा नाही, तर यिर्मयाहद्वारे दर्शविण्यात आलेल्यांचे कार्यही त्यात अंतर्भूत आहे; आणि ते प्रभूकडे परत येणार की परत येणार नाहीत, असा निर्णय घेत असल्याप्रमाणे दर्शविलेले आहेत. ते स्पष्टपणे प्रभूसोबत नव्हते; कारण जर ते त्याच्यासोबत चालत असते, तर त्यांना परत येण्याचे काहीच कारण नसते. जेव्हा ते परत येतात आणि प्रभूसमोर उभे राहतात, आणि त्यानंतर त्याचे मुखपत्र बनतात, तेव्हा त्यांनी मौल्यवानाला निकृष्टापासून वेगळे करण्याचे कार्य पूर्ण केलेले असेल. "Dirt Brush Man" चे कार्य सुजांच्या सहभागाची अपेक्षा करते. मिलरच्या स्वप्नातील "Dirt Brush Man" चे कार्य ख्रिस्त शुद्धीकरणाच्या प्रक्रियेद्वारे आपल्या खळ्याचे शुद्धीकरण करतो, तेव्हाही चित्रित केलेले आहे.

"ही शुद्धीकरणाची प्रक्रिया नेमकी किती लवकर सुरू होईल, हे मी सांगू शकत नाही; परंतु तिचा विलंब फार काळ होणार नाही. ज्याच्या हातात सूप आहे तो आपल्या मंदिरातील नैतिक अपवित्रता दूर करून ते शुद्ध करील.

तो आपला खळा पूर्णपणे स्वच्छ करील." Testimonies to Ministers, 372, 373.

अंतिम "शुद्धीकरणाची प्रक्रिया" जुलै 2023 मध्ये सुरू झाली, आणि ती मलाखीच्या तिसऱ्या अध्यायातील शुद्धीकरणाची प्रक्रिया आहे.

"मलाखी 3:1-4 उद्धृत."

"देवाच्या लोकांमध्ये शुद्धीकरण व निर्मलीकरणाची प्रक्रिया चालू आहे, आणि सेनाधीश परमेश्वराने या कार्यावर आपला हात ठेविला आहे. ही प्रक्रिया आत्म्यास अत्यंत क्लेशदायक असते, तरी अशुद्धता दूर व्हावी म्हणून ती आवश्यक आहे. आपण त्याच्या इच्छेस अधीन राहून आपल्या स्वर्गीय पित्याच्या निकट आणले जावे, आणि आपण परमेश्वराला नीतिमत्त्वातील अर्पण अर्पित करावे, यासाठी परीक्षा अत्यावश्यक आहेत. आत्म्याचे परिष्करण व शुद्धीकरण करण्याचे देवाचे कार्य चालूच राहिले पाहिजे, जोपर्यंत त्याचे सेवक इतके नम्र, इतके आत्मस्वार्थापासून मृत होत नाहीत की, सक्रिय सेवेसाठी बोलावले गेल्यावर त्यांची दृष्टी केवळ देवाच्या गौरवावरच स्थिर राहिल." Review and Herald, April 10, 1894.

मिलरच्या दुसऱ्या स्वप्नात मूळ सत्यांची पुनर्स्थापना, आणि त्याचवेळी विखुरल्या गेलेल्या लोकांची पुनर्स्थापना, ओळखली जाते. नबुखदनेस्सरच्या दुसऱ्या स्वप्नात त्याच्या राज्याची पुनर्स्थापना ओळखली जाते. मिलरचे स्वप्न या मूळ सत्यांच्या गाडून टाकण्याविषयी बोलते, आणि त्या सत्यांना "विखुरलेले" असे संबोधते. "विखुरलेले" हा शब्द "सात काळांचा" एक प्रतीक आहे. नबुखदनेस्सरचे स्वप्न "सात काळांच्या" "विखुरण्याविषयी" आहे. नबुखदनेस्सर 1798 मध्ये अंतकाळाच्या वेळी ठेवला जातो, आणि तेथे तो एका परिवर्तन झालेल्या मनुष्याचे प्रतिनिधित्व करतो. मिलर हा 1798 मध्ये "शहाण्यांचा" प्रतीक आहे.

पुढील लेखात आपण मिलरचे स्वप्न पुढे चालू ठेवू.

"जेव्हा आपल्याला इतरांशी मतभेद करावे लागतात, किंवा इतर लोक आपल्या मतापासून त्यांचा भेद व्यक्त करतात, तेव्हा आपण ख्रिस्ती आत्मा प्रकट केला पाहिजे, आणि ही गोष्ट ठळकपणे समोर ठेवली पाहिजे की आपण शांत व न्याय्य राहू शकतो; कारण सत्य परीक्षण सहन करू शकते. जितके अधिक त्याचा अभ्यास केला जाईल, तितकाच त्याचा प्रकाश अधिक तेजाने प्रकट होईल. जे काही कठोरपणा आणि उग्रतेचा वास देत असते त्यावर प्रभू अप्रसन्न होतो, आणि जे लोक आपल्या मतांशी भिन्न असणाऱ्यांवर तुच्छता व निंदा टाकतात, त्यांना शक्य तितक्या वाईट प्रकाशात उभे करतात, त्यांच्यावर तो आपला धिक्कार ठेवतो. स्वर्गातील सर्वजण असे करणाऱ्यांकडे तशाच रीतीने पाहतात जशा रीतीने स्वर्गाने फरीश्यांकडे पाहिले, आणि त्यांना शास्त्राविषयी तसेच देवाच्या सामर्थ्याविषयी अज्ञानी ठरवितात. सत्याचे शत्रू सत्याला असत्य ठरवू शकत नाहीत. ते सत्यावर तुडवू शकतात, आणि त्यांनी ते खाली पाडले आहे, आणि कचऱ्याने झाकून टाकले आहे म्हणून ते जिंकले गेले आहे, असे त्यांना वाटू शकते; परंतु देव आपल्या काही विश्वासू जनांवर अशी प्रेरणा करील की त्यांनी ख्रिस्ताने पृथ्वीवर असताना केले तसे करावे,—कचरा दूर सारावा, आणि सत्याच्या चौकटीत सत्याला त्याच्या योग्य स्थानावर पुन्हा स्थापित करावे."

"ज्या मंडळींमध्ये सत्य हा चर्चेचा विषय असतो, तेथे असे लोक असतील की त्यांनी जे सत्य म्हणून मान्य केलेले नाही त्याविरुद्ध ते सर्व गोष्टींचा विरोध करतील; आणि ते स्वतःची समजूत काढीत असताना की ते केवळ चुकीविरुद्ध लढत आहेत, त्यांना निष्पक्ष कानांनी ऐकण्याची गरज आहे, जेणेकरून ते सत्य काय आहे हे समजू शकतील, आणि जे सांगितले जाते त्याचे चुकीचे प्रतिपादन व चुकीचा अर्थ लावू नयेत. त्यांच्यासमोर सर्व युगांतील त्या लोकांचे उदाहरण आहे, ज्यांनी सत्याविरुद्ध लढा दिला, आणि असे करताना त्यांनी देवाचा सल्ला (sic) स्वतःच्या विरोधात नाकारला. ज्यांना मोठा प्रकाश, आणि मोठ्या संधी प्राप्त झाल्या आहेत, आणि तरीही जे पूर्णपणे प्रभूच्या बाजूस उभे राहण्यात अपयशी ठरले आहेत, अशा लोकांवर येणारी जबाबदारी फार जड असेल. जर त्यांनी पूर्णपणे प्रभूच्या बाजूस उभे राहण्याचे धैर्य केले असते, तर जरी त्यांना एकटे उभे राहण्याचे आवाहन झाले असते, तरीही ते सचोटीमध्ये जतन केले गेले असते. तो त्यांना धैर्याने, पावित्र्यात आणि निष्पक्षतेत

उभे राहण्यास समर्थ करील, आणि भ्रष्ट न झालेल्या नीतिमत्तेच्या तत्त्वांसाठी संघर्ष करण्यास समर्थ करील. तो त्यांना योग्य गोष्टीसाठी—कारण ती योग्य आहे म्हणून—लढताना आधार देईल, जरी न्याय रस्त्यावर पडला असता, आणि समता प्रवेश करू शकली नसती. त्यांना जे शुद्ध आणि निष्कलंक आहे, आणि जे ख्रिस्ताच्या जीवनाशी सुसंगत आहे, ते समजले असते; आणि जरी ते केवळ अज्ञानालाच नव्हे, तर सुशिक्षित व अनुभवी अशा त्या लोकांनाही विरोध करत उभे राहिले असते, जे त्यांना गप्प करण्यासाठी कुतर्काची शस्त्रे वापरत असत, तरीही ते आत्म्याने, वचनाने, किंवा कृतीने ख्रिस्ती धर्माच्या अत्यंत शुद्ध तत्त्वांपासून दूर वळले नसते. चुकीचा सत्याविरुद्ध चालणारा हा सर्व संघर्ष असतानाही, ते जतन केले गेले असते, आणि असा मार्ग राखण्यास समर्थ केले गेले असते की त्यांच्या शत्रूंना त्यांच्याविरुद्ध काही बोलता आले नसते किंवा त्यांना विरोध करता आला नसता. ते तत्त्वासाठी खडकाप्रमाणे स्थिर उभे राहिले असते, कोणत्याही मनुष्याशी तडजोड करण्यास नकार देत, आणि तरीही प्रत्येक ख्रिस्तीचे वैशिष्ट्य ठरेल असा आत्मा जतन करीत.”

“जो ख्रिस्ताचा अनुयायी आहे तो पवित्र आणि सामान्य यांतील भेद ओळखील, आणि मनुष्याच्या स्वभाव व कार्य यांबद्दलच्या खऱ्या पुराव्याला धरून राहिल; कारण ख्रिस्ताने म्हटले आहे, ‘त्यांच्या फळांवरून तुम्ही त्यांना ओळखाल.’ ख्रिस्ती मनुष्य सर्व प्रकारच्या विरोधाच्या मध्येमध्ये पुढे चालत राहिल. तो खुशामतीचा तिरस्कार करील, कारण ती सैतानापासून उत्पन्न होते. तो आरोपाचा तिटकारा करील, कारण तो दुष्टाच्या हातातील शस्त्र आहे. ते मत्सर बाळगणार नाहीत किंवा आत्मोन्नतीत रमणार नाहीत, कारण या गोष्टी देव आणि मनुष्य यांच्या वैच्याची लक्षणे आहेत. ते हेर म्हणून आढळणार नाहीत; कारण येशूविरुद्ध हे कार्य करण्यासाठी सैतानाने तुच्छ मानल्या गेलेल्या यहुद्यांचा उपयोग केला होता. ते आपल्या बंधूंच्या मागे प्रश्नांचा पूर लावीत फिरणार नाहीत, जसे यहुद्यांनी ख्रिस्ताच्या मागे त्याला त्याच्या शब्दांत अडकविण्याच्या हेतूने, आणि त्याला अनेक गोष्टी बोलण्यास प्रवृत्त करण्यासाठी, पाठपुरावा केला, जेणेकरून एखाद्या शब्दावरून त्याला अपराधी ठरविता येईल.” Home Missionary, September 1, 1894.